

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ
ΕΤ. 1928
ΤΕΥΧΟΣ
ΑΡ. 59

Ἡ Κυριακή

τοῦ "Θεοφάνους Βήματος"

Ἀθήναι

22

Ἰανουαρίου 1928

Διευθυντής

Κ. Ἀδάνατος

Ἔτος Β' — Ἀριθ. 59

ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΥ & C
ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΟΥΚΙΝΣΟΝ

ΥΠΟ Π. ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

ὄν... γένεσις.
 Ἡ ἀποστολή ἐν τοῖτοις ἐπὶ τῶν
 ἰσχυροῦσιν ὁ κ. Ντυμποῦ πάλι
 θέσας τοῦ δὲν εἶναι διόλου στα-
 ῖ. Ἀποτελοῦνται ἀπλῶς ἀπὸ τοῦ
 ἀντὶ, τὰ δόγματα, καὶ διαφορά ἀλλὰ
 ῥιπῶν καὶ κόκκαλα, τὰ ὅποια εἶναι
 ῥημα ἐν ἀνέγκον ἅν ὃ ἔνα καὶ
 ὁ ἄτομος. Φαντασθῆτε διὰ ἐπὶ ἐκεί-
 νου σοφῶν τῶν ὁπλοῶν ἐξητήρη ἡ

θόνητα ἀνέκουν· σ' ἕνα συνήθη ἀνθρώ-
 πουν, ἔζη σ' ἕναν ἀνθρωποειδή, ὅτι
 μόλις στὸ μισθὸν ἐξ ἁπλοῦς εἶδε·
 ποῦ ἀναφέραμε, καὶ τρεῖς τέλος συ-
 γρητάτα πεύοντες... ἤρ' ἔθραυνά ἐκ-
 φέρουν γνώμη! Οἱ ἴδε· διακρίσεις
 σημειώθηκαν καὶ ὡς πρὸς τὸ κράνος.
 Ἐξῆς ἐξέφεραν τὴ γνώμη, ὅτι ἐπὶ
 κεινο παρὶ κράνος πηχέου, ἔζη ὅτι
 ζήνη σ' ἀνθρώπου καὶ ὅχι· ὅτι ἀνέχε
 σ' ἀνθρωποπύχνα.

οὐδὲν ἀποχῆς
καὶ ἡμετέρον

α) και των αγενών μελετών του,
 «ακατάστατα» έτσι «πρόσωπα» πιθανή
 ανήλπιση του οποίου και έρεσθη
 στην έλωση του 1900.
 Ο πιθανήνληπος αυτός του Ντημο-
 κρι έλεγε τη μύτη τρομαρά φρεσά.
 Αυτά μωτέρα, τα ρουλόσιν άνοι-
 τά διαρκώς, τα χελίνα ακριώδη, τα
 κυνώνια προέξοντα, το στήθος τρι-
 νιτό, και τέλος, τα πόδια... γαμφά.
 Ή ειχόν ανή ποιήσεί άρκεαί αι
 το πορτραίτο του πρόγονου μας που
 έλεγε καίμει 6 μέγας Νταβίν. Με την
 καράρα μόνο, πού 6 Νταβίν του όπε-
 σεσε την Ικανότητα ή... κυνών ή α-
 νή του, νάχη άφροντα καλλία, νάχη...
 ήρ, και τέλος, άνδρες και γυναίκες

900, συγγραμματα κινητά, ηλικίας
 900 έτών, αργυρεακά, ηλικίας 7000
 900, και μνημεία κατασκευασμένα
 από 4000 έτών.
 * *
 Θέλεις τὸ συμπέρασμα ἀπὸ τὰ
 πρῶτα: Ὁ ἀνθρώπος ὑπάρχει στὴ γῆ
 ἀπὸ 1000000 ἐτών. Χρησιμοποιῶν ὅμως
 τὰ περασμένα πάντα ἀπὸ 93000 χρό-
 να, γὰρ νὰ ἀρχίσῃ κἀπὼς νὰ πολι-
 τεύετ'...
 ΡΟΜΠΕΡΤ ΓΟΥΝΙΝΓΙΟΝ

[illegible][illegible]

μεριστον διαδοχικῶς εἰς αὐτὴν ἵστανται καὶ ἡ
 ἑστὴ ἐν κεντρικῇ θέσει, ἵστανται διὰ τὴν
 πρῶτον τὴν τελευτήσαντες τὴν ἀποδοχὴν
 ἑκάστηον ἐκαστὴν ἀπὸ τῆς Εἰς ΠΡΩ-
 ΤΗΝ ΕΚΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ. αὐτοὶ οὖν
 ὡς ποσὴν τὴν αἰσθητικὴν ἀντιλήψιν
 ἡ ποσότης. Διὰ τὸν λόγον αὐτὴν ἡ ΚΥΡΙ-
 ΟΝ ΠΡΟΞΕΡΙΝΟΝ τὴν ἡδονὴν καὶ τὴν
 ἡδονὴν τὴν δικαιοσύνην ἐκλήθησαν καὶ τὴν
 ἀποδοχὴν καὶ ὅτι εἶναι δυνατόν να
 τὰ λοιπὰ ἀποδοχῶνται ὅλην, τὰ ὑπορία

ἀναστασιῶν ἡμεῶν, ταῦτα δὲ τὴν ἐν-
δοξασίαν τοῦ ἀναχωρήσαντος, ὅπου καὶ
ἐκείνους ἀπορίσκειν καὶ ἀμύβειν·
ἩΝ ἈΝΑΜΕΝΕΙΝ διὰ τὴν προ-
σέχουσαν τὴν ΕΥΓΕΝΕΙΑΝ, καὶ ταύ-
την, ὡστε τὴν ἀποφασίαν τοῦ ὁλο-
κλή, τοῦ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΘΗΜΑΤΟΣ.
καὶ τὰς ἀλλὰς τιμωρομένης τῆς
κατὰ τὸν πᾶν τοῦ ΤΕΤΡΑΜΗΝΟΥ.
Ὅθεν εἰς ἐπαγγελίαν τοῦ κινουμένου τῆς
ἐκείνῃ πύλας εἰς τὴν ἰσοστασίαν.

[illegible]

Η
“ΚΥΡΙΑΚΗ,”
ΤΟΥ
“ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΒΗΜΑΤΟΣ,”
ΔΙΑΚΟΠΤΕΙ
ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΙΝ ΤΗΣ ΔΙΑ ΝΑ
ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΘΗ ΕΝ ΕΜΦΑΝΙΣΙΝ

[illegible][illegible]

ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ΤΗΣ ΦΑΛΑΙΝΑΣ

Δεν είχε μόνον ο κολοσσός των θαλασσών, η φάλαινα, αλλά και το μεγαλύτερο πλάσμα του ζωικού βασιλείου, αφού ο έλεφανς κοντά της δεν είχε παρά μια... μικρογραφία!

Είπε γνωστό, πράγματι, ότι το μέγεθος ενός είδους φάλαινας φθάνει τα τριάντα μέτρα. Όσον αφορά το βάρος των όμως, δεν το γνωρίζουμε ακριβώς, αλλά περίπου, κι αυτό για τον εξής λόγο:

Το «χαριτωμένο» αυτό θαλάσσιο μισοφόρο περιμένει ακόμη να κατασκευασθεί η ζυγαριά που θα το ζυγίσει. Διότι που να βρεθεί ζυγαριά για τέτοιους κολοσσούς; Έντονοι όμως υπολογίζουν ότι πάνω κάτω το βάρος των φάλαινων που το μήκος των είναι τριάντα μέτρα, φθάνει εις 200 χιλιάδες κοιλιά. Μετά το ρεκόρ του μακρυνού είναι και αυτό ένα δεύτερο ρεκόρ, ρεκόρ πάχους!

Συνήθως το όνομα φάλαινα δίδεται σε γέννη θαλασσίων κητών που διαφέρουν πολύ μεταξύ των. Είναι ανάγκη άραγε να τα περιγράψουμε ή να τα ονομάσουμε καν εδώ; Ας δοκιμασθούμε να πούμε ότι όλα τα είδη των φάλαινων έχουν κοινό το εξής ανατομικό γνώρισμα: ότι όλες αυτές για δόντια έχουν ελάσματα κερατώδη, στην επάνω δε μόνον οιασδήποτε, και όχι στην κάτω, εις την οποίαν δεν υπάρχει κανένα δόντι.

Οι οιασδήποτε έχουν σχήμα ελλειπτικόν, τα δε κερατώδη ελάσματα, τα οποία αντί για δόντια είναι τοποθετημένα στα πλάγια του στόματος (το μπροστινό μέρος του στόματος είναι τελείως γυμνό) είναι πυκνότητα φτεριμένα, το ένα κοντά στο άλλο και πάμπολλα, διακόσια εις κάθε μέρος της σιαγόνης. Οι κάτω οιασδήποτε είναι τοξοειδείς και χρησιμοποιούνται από τους φάλαινοθηρές για να φράζουν πόρτες, ανοίγματα τοίχων ή ό,τιδήποτε άλλο. Η γλώσσα της φάλαινας είναι παχιά, τεραστία αλλά λίγο σαρκώδης και αντιθέτως πολύ λιπαρώδης.

Είπε αξιοσημείωτον ότι τα φάλαινοπούλα έχουν δόντια πραγματικά που τα χάνουν όμως (όπως έμελλε αλλάζουμε δόντια) μόλις γεννηθούν, και στην θέση των οποίων βγαίνουν τα κερατώδη ελάσματα.

Πρέπει να λεχθεί ακόμη ότι το μέγεθος του σώματος παρουσιάζει μεγάλη ποικιλία απ' το ένα στο άλλο είδος των φάλαινων. Η μακρύτερη π. χ. φάλαινα έχει μήκος τριάντα μέτρων, υπάρχει όμως και ένα είδος φάλαινας που ζουν στις θάλασσες της Νέας-Ζηλανδίας, και που το μέγεθος των δεν υπερβαίνει τα πέντε μέτρα.

Οι φάλαινες έχουν κεφάλι ογκωδέστατο, τρομερά πλατύ, κοιλιά λευκή και στερεούνται περὶ γύρου της ράχως. Το σώμα των είναι κοινόχρηστο, μαζωμένο και προς την ούρα ελαττώνεται αποτόμως το πάχος του. Οι φάλαινες ζουν πολύ γιαί ανασπνέουσιν πολύ άργά. Το δέρμα των είναι σχετικώς λεπτό και σκεπάζει ένα στρώμα λίπους πάχους 20 ως 50 εκατοστών του μέτρου.

Οι φάλαινες με την λευκή κοιλιά δεν απομακρύνονται πολύ από τα παλικά μέρη. Ένα είδος το οποίον βρίσκεται άλλοτε στον κόλπο της Γασκωνίας, ανέβηκε προς βορράν τώρα, και δεν κατεβαίνει παρά έκτακτως προς τα μέρη μας. Μία τέτοια φάλαινα έπιασαν κάποτε στην Μεσόγειο.

Οι φάλαινες, παρά το τεράστιο μέγεθός των, είναι σχετικώς, πολύ ευκίνητες. Έχουν τρομερή δύναμη.

Η άκοή των δεν είναι πολύ ανεπτυγμένη, βλέπουν όμως πολύ καλά κάτω από την επιφάνεια του νερού, και το δέρμα των έχει μεγάλη ευαισθησία άφης. Όσον αφορά την όσμή των, είναι μηδαμινή.

Διδομένου ότι ο τρόπος της ζωής είναι κοινός σε όλα τα είδη των φάλαινων, θεωρώ περίττο να περιλαβώ μέσα σ' ένα λαβύρινθο λεπτομερειών και θα σημειώσω μόνον ότι η φάλαινα γεννά ένα φάλαινοπούλο (σπανίως γεννά δύο) το οποίον, όταν η μητέρα του είναι από τις μεγάλες φάλαινες, έχει ήδη μόλις γεννηθεί, μήκος 1,5 μέτρων!

Φυσικά, όπως όλες οι μητέρες του κόσμου, το γυλουχέ. Και η λεπτομέρεια αυτή μου θυμίζει μίαν εξωφρενική ιστορία την οποίαν θα μου επιτρέψετε να σας διηγηθώ. Προσέτιω ότι είναι απολύτως αυθεντική, αδιάφορο αν σας γεννηθούν αμφισβήσεις γι' αυτήν όταν την ακούσετε.

Εδώ και τριάντα χρόνια ένας τυχοδιώκτης κατορθώσας να συγκεντρώσει κεφάλαια για μια επιχείρησι την οποίαν είχε επινοήσει και η οποία άφορσεν την εκμετάλλευσιν του... γαλάτος της φάλαινης!

Ο μεγαλοειδέτης τυχοδιώκτης ενεφάνισε την επιχείρησι ως καταπληκτικώς «άπλη». Δεν έπρόκειτο παρά περί του εξής μόνον: θα εμάζευαν μερικές φάλαινες σ' έναν βραχίονα θαλάσσης που θα τον έκλειναν κατόπιν και εκεί θα εγίνετο το άρμεγμα των φάλαινων!

Όταν σκέπτεται κανείς ότι ο λωποδότης αυτός βρήκε κεφάλαια για την... επιχείρησι του, δικαιολογεί τον φιλόσοφο εκείνον που είπε: «είσαι άκαταμέτρητη, ω ανθρωπίνη μυρμίδα!»

Η «μυρμίδα φάλαινα» δείχνει μεγάλη στοργή και μεγάλη άφορσιν για τα φάλαινοπούλα της.

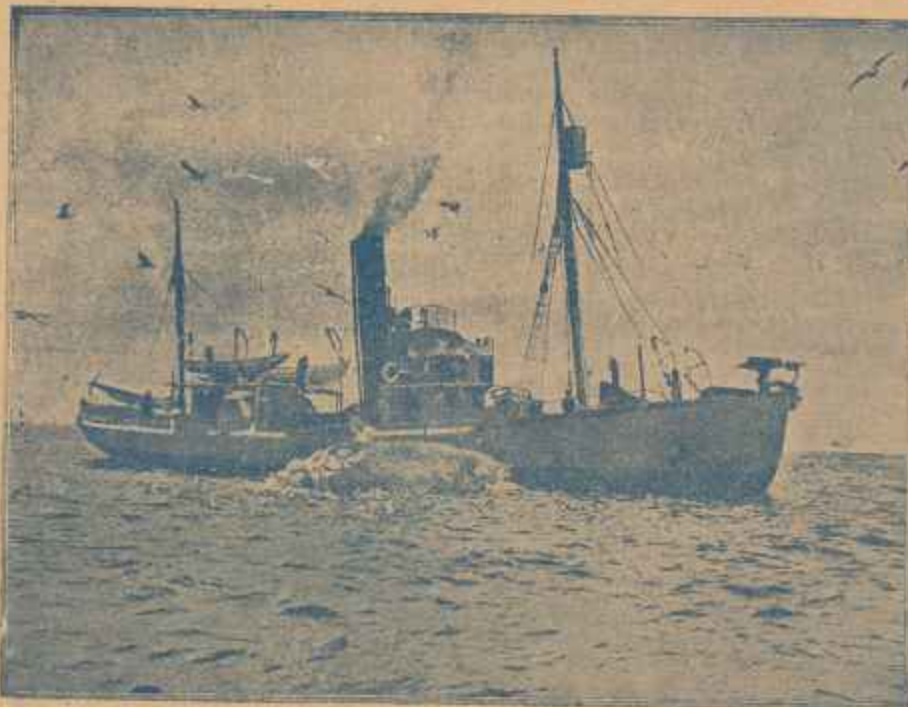
Κατά τους πρώτους μήνες, τα βοηθεί να κολυμπούν υποβαστάζοντάς τα πάνω σ' ένα από τα περιβύα της και μη άφινοντάς τα ποτέ σ' απομακρυνθόν. Πολύαριθμα παραδείγματα απέδειξαν ότι η φάλαινα υπερασπίζεται τα μικρά της με λύσσα, και κάποτε μία έθεάθη να όρμη πάνω σ' ένα βαπόρι που έπλεε πολύ κοντά στο φάλαινοπούλό της.

Οι μεγάλες φάλαινες είναι άτρομοι ταξιδιώτες. Ζούν κατά κοπάδια που αποτελούνται κάποτε και από εκατό φάλαινες, και διασχίζουν μεγάλες αποστάσεις προς άνευθεσιν τροφής.

Είς τι συνίσταται η τροφή αυτή; Οι θαλάσσιοι αυτοί κολοσσοί με το πελώριο στόμα, δεν έχουν παρά έναν οίσοφάγο σιειόδιο απ' τον οποίον μόλις μπορεί να περάσει μια βέργα! Έτσι αναγκάζονται σ' άσπονησίσι σε πολύ μικρές λείες, να τρέφονται με μικρά ψάρια, με δορυράκιδεμα, μαλάκια και ζωάρια έτελως μικροσκοπικά τα όποια καταπίνουν σε μεγάλες ποσότητες.

Συνήθως δεν μένουν παρά δύο ως τρία λεπτά κάτω από την επιφάνεια του νερού, άλλ' όταν καταδιώκονται, δεν ανιβαίνουν σ' άναπνεύσιν στην επιφάνεια παρά κάθε δέκα ως είκοσι λεπτά. Είναι μάλιστα ότι μια πληρωμένη φάλαινα μπορεί να μένη μία ώρα δολοκλήρη στον βυθό της θαλάσσης!

Οι πρώτοι άνθρωποι που έτόλμησαν να κάνουν το κυ-

Μία σκοτωμένη φάλαινα συνοδευομένη από άπειρίαν γλάρων, σύρεται από ένα ειδικό πλοίο άλιείας φάλαινων προς την άκτι.

νηγι της φάλαινας είναι οι Βάσκοι (κάτοικοι της παρά τα Πρηνηαία γαλλικής επαρχίας). Στον μεσαίωνα, φάλαινες ώριμμένου είδους, που έχει τώρα εκλείψει, έπλημύριζαν κατά χιλιάδες τον κόλπο της Γασκωνίας.

Οι Βάσκοι της εποχής εκείνης ήταν άτρομοι θαλασσινοί και κυριολεκτικώς εξολώθρυναν τις φάλαινες. Το κρέας των έπωλείτο τότε στη Γαλλία και η γλώσσα των έξετιμάτο ιδιαίτερος.

Ός το τέλος του περασμένου αιώνα, το κυνήγι της φάλαινας έγινετο με πολύ πρωτόγονα μέσα. Η φάλαινοθηρίς έπλεε σε θάλασσες όπου εδρίκοντο φάλαινες, και μόλις ενεφάνιζετο η λεία, κατέβαν άμέσως οι φάλαινοθηρές φαρδύβαρκη στη θάλασσα οι όποιες προσήγγιζαν τις φάλαινες με γερή κωπηλασία.

Ένας έμπειρος θαλασσινός πετούσε τότε ένα καμάκι, οι άκρες του οποίου άνογαν σε σχήμα όρθης κωνίας, μόλις η άκρη του εφάπτετο στο σώμα του κήτους. Το πληρωμένο ζώο έβυθιζετο παρασύροντας το σκοινί το δεμένο στην άκρη του καμακιού και που ξετυλιγότανε σ' έναν κύλινδρο.

Ευθύς τότε έβριχαν νερό στο σκοινί το όποιο μπορούσε σ' αναπληρή λόγφ της τριβής που προκαλούσε η ταχύτης των κινήσεων της φάλαινης. Συχνά ως τόσο το πλήρωμα της φαρδύβαρκης ήταν άποχρησμένο να κόβη το σκοινί μ' έναν πέλεκυ γιατί άλλοιως έπληχε κίνδυνος σ' αναποδογυρίσιν ή φαρδύβαρκη.

Όταν το πληρωμένο κήτος ξαναέβανε στην επιφάνεια της θαλάσσης για σ' αναπνέσιν, τότε μία ή τρία καμακιά κατόνιζε την τύχη του. Το αποτέλεσμαν χτεπώνεται το σ' ένα λεπτό όργανο με ένα είδος κωπτερού λανθαστό.

Μολονότι πρωτογενή έδιναν έντονοίς θεόλογα αποτελέσματα τα μέσα αυτά του κυνηγιού της φάλαινας. Από τα άρχεα μιας όλλανδικής εταιρίας πληροφορούμεθα ότι οι διάσημα 46 έτών, απ' το 1676 δηλαδή ως το 1722, τα καράβια της έρμολόγησαν στο Άμερσταν 32907 φάλαινες!

Πρέπει να σημειώσουμε ότι φάλαινες έπληχαν εν άποθον στις ευρωπαϊκές θάλασσες, κατά τον 18ον αιώνα. Σ' εξή ώρες θαλασσοπλοίας στο Ίρλανδικόν πέλαγος,

αναφέρει το ήμερολόγιο ένός έμπορικού ίστιοφόρου, το 1798, έμετρήσαμε 314 φάλαινες, έντός από τα φάλαινοπούλα.

Ένας άλλος πλοίαρχος ο όποιος έπέστρεψε από τη Βοστώνη των Ήνωμένων Πολιτειών, στην Χάρβεη, γράφει τα εξής, μόλις πιστευτά:

«Έγράψαμε τέσσερες ώρες για σ' άνοίξωμε δρόμο άνάμεσα σ' ένα κοπάδι φάλαινων. Αφού έμετρήσαμε πεντακόοις, παρατηρήσαμε κατόπιν από το μέτρημα. Σκοτάρουμε σε παραπάνω από είκοσι φάλαινες, και φοβούμενος κανένα άπενκατόν, διάταξα να κατεβάσουν τα πανιά και δεν άφήκα να τα ξαναεβάσουν παρά μόνον αφού πέρασε το μεγαλύτερο μέρος του κοπαδιού...»

Σήμερα μερικοί άμερικανοί έφορλισται μόνον κυνηγούν τις φάλαινες των πολικών θαλασσών, χρησιμοποιούντες μεγάλα ίστιοφόρα και άλιευτικά με καμάκια.

Οι Νορβηγοί, που μπορεί να πη κανείς ότι έμνοποώλυσαν το κυνήγι της φάλαινας σε όλες τις θάλασσες του κόσμου, μεταχειρίζονται βαπόρια, ώριμμένης χωρητικότητας, μερικών εκατοντάδων τόνα-ν, ειδικώς κατασκευασμένα γι' αυτό το σκοπό.

Είπε βαπόρια με άποόλιτο περιβάλλυμα που η ταχύτης των κυμαίνεται μεταξύ 12 και 14 μιλίων, ταχύτης περισσύτερον ή άρκητή για να φτάνουν τις φάλαινες στη ταχύτητα.

Οι φάλαινοθηρίδες αυτές είναι έρωδιασμένες με κανόνια που μπορούν και όλγουν μέχρις άποστάσεως πνήτα μέτρων, βρετιά καμάκια στην άκρη των όποιων έπάρχει ένα φυσίγγιο που εκρήγνυται στο σώμα της φάλαινης, προξενώντας της τρομερές πληγές.

Το βάρος, αλλά πρακτικό αυτό μέσον έχει το μεγάλο πλεονέκτημα ότι οι φάλαινοθηρές δεν εκτίθενται πιά σε κανένα κίνδυνο, ενώ το κυνήγι με σ' άλιευτικά προκαλεί συχνότατα φοβερές τραγωδίες, όταν π. χ. το πληρωμένο κήτος μ' ένα χτύπημα της ούρας του, θρυμματίζει το άλιευτικό.

Τα τεράστια πτώματα των φάλαινων όδηγούνται συμμελκμένα από την φάλαινοθηρίδα έμπρός σε ειδικά έργοστάσια, τα όποια εδρίσκονται φυσικά στην άκτι κανενός έρημου νησιού του άρκτου. Εκεί βράζεται το δέρμα και η σάρκα των φάλαινων για να εξαχθή το λάδι των. Τα δόντια — τα κερατώδη ελάσματα, καθώς είπαμε — περισυλλέγονται και σ' σκελετός κομποποιείται για να μεταβληθή κατόπιν σε λίπασμα. Περισσότερον να σημειώσωμε, ότι τα έργοστάσια αυτά έχουν όργάνωσιν και σύστημα μηχανών πολύ περίπλοκον. Ός επιχείρησις έν ταύταις φαίνεται, ότι το κυνήγι της φάλαινας δεν εδοκιμή. Οι «Τάιμς» του Λονδίνου τοτέλλαν

χρητην έδημοσίευσαν τελευταίως μίαν στατιστικήν από την όποιαν άποδεικνύεται ότι οι περισσότερες απ' τις εταιρείες που τα τελευταία άτά 10 χρόνια ίδρύθησαν για το κυνήγι της φάλαινας έπώλευσαν, και ότι οι άλλες μόλις κατορθώνουν να καλύπτουν τα έξοδά των. «Όστε όσοι έχουν να κάνουν ταποθέτησι χρημάτων, άς μήν τα τοποθετήσουν οι φάλαινοθηρίδες εταιρείες!

Ίδου μερικές ένδιαφέρουσες λεπτομέρειες περί του τι άποδίδει η βιομηχανική εκμετάλλευσιν της φάλαινας. Τα ποσά αναφέρονται εις φράγκα γινούσ:

Μία φάλαινα μέτρον μεγέθους, μήκος 20 μέτρων και της όποιας το βάρος είναι 80 τόνοι, δίνει τριάντα τόνοους λάδι, υπολογιζόμενον προς 100 φράγκα του τόπου 1700 φράγκα. Μία φάλαινα μέτρον μέγιστον, μήκος 30 μέτρων, δίνει 4000 φράγκα κατά τόνον, και 30 τόνοους λίπος. Η άκρη του όποιου όρμίσταται άποόμμενη, άνωσας και πτωσας, αναλόγως της ζήτησός των διά τάς άνάγκας της άσπομασιμής και της σαρκοφάγας.

Η μέση «άπόδοσις» κάθε φάλαινοθηρίδας εις 10000 φράγκα γινούσ. Θα ήσαν θαυμάσιοι αν η φάλαινοθηρίς έμνηνυια φάλαινα την ήμερα. Δεν είναι άπάντι όμως να έμνηνυια έντελές άπρακτη μέση και έρδωμίδες δολοκλήρι, κατά την διάταξιν των όποιων έοδεύει μεγάλες πλάτης άνθρώπους πληρώνεται και τρέφεται το πλήρωμα. Και αν η εταιρία δεν έχει γινού κόμισα μία άποστημένη φάλαινοθηρίκη έσοδα είναι ίσως η γνήνη γι' την κατάρτησιν!

Είπαμε παραπάνω ότι οι φάλαινες έξωφρενίσθησαν έντελως από τις ευρωπαϊκές θάλασσες. Συναντιόνται ακόμη άρκητα πολύάριθμα κοπάδια στα δυτικότερα μέρη του Άτλαντικού και του Βορηνικού άρκτου (όπου).

Και αυτός πάλιν είναι ο μόνος πλοήτος των έρημων και μεγαλοκλήτων τόπων έκείνων, μαζί με το κυνήγι της μεγάλης φάλαινας του «θαλάσσιου έλέφτα» όπως κοινώς έπονομάζεται το... συμπαθητικώτατο αυτό κήτος.